

С второто си правно основание жалбоподателят изтъква, че Общият съд нарушава понятието за предимство, като отказва да извърши цялостен анализ на всички разпоредби, предвидени в рамките на дерогационния данъчен режим. Установен със Закон № 90-568, този режим всъщност предвижда два специфична вида облагане, единият с „фиксиран налог“ през периода 1991—1993 г., довел до свързоблагане на жалбоподателя в сравнение с това по общия ред, а другият — по общия ред за периода 1994—2002 г., последниците от който били благоприятни за жалбоподателя. Като отказва да съпостави като цяло последниците от дерогационния данъчен режим с тези по общия ред за двата разглеждани периода, Общият съд допуска редица грешки при прилагане на правото.

С третото си правно основание жалбоподателят твърди, че е налице нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания, тъй като Общият съд отказа да приеме, че запазеното от Комисията мълчание в нейното решение от 8 февруари 2005 г. относно La Poste във връзка с установения данъчен режим е могло да породи у жалбоподателя оправдани очаквания за съответствието на разглежданите мерки с правилата в областта на държавните помощи. Освен това Общият съд не взема под внимание някои изключителни обстоятелства, присъщи за настоящото дело, които обосновават прилагането на принципа на защита на оправданите правни очаквания.

С четвъртото си правно основание France Télécom сочи липсата на мотиви в решението, тъй като Общият съд замества мотивите на Комисията със собствените си мотиви в отговор на представените от France Télécom доводи, изведени от нарушаването на принципа за погасяване на схемата за помощи. В този смисъл според жалбоподателя десетгодишният давностен срок, предвиден в член 15, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 659/1999⁽¹⁾, е трябвало да се изчисли от 2 юли 1990 г., когато Закон № 90-568 установява разглеждания данъчен режим, а не от датата на действителното отпускане на помощта на нейния получател.

Накрая, с петото си и последно правно основание жалбоподателят поддържа, че Общият съд допуска грешка при прилагане на правото, като постановява, че без да нарушава принципа на правна сигурност, въз основа на „диапазон“ Комисията може да изрази помощта в количествено отношение и да разпорежи възстановяването ѝ, при положение че е невъзможно да се определи реалното предимство, от което той е могъл да се ползва. Освен това Общият съд не отговоря на всички доводи, изведени от нарушаването на принципа на правна сигурност.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).

Преюдициално запитване, отправено от Conseil d'État (Белгия) на 5 март 2010 г. — European Air Transport SA/Collège d'Environnement de la Région de Bruxelles-Capitale, Région de Bruxelles-Capitale

(Дело C-120/10)

(2010/C 148/20)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Ищец: European Air Transport SA

Ответници: Collège d'Environnement de la Région de Bruxelles-Capitale, Région de Bruxelles-Capitale

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли понятието „експлоатационно ограничение“, посочено в член 2, буква д) от Директива 2002/30/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 март 2002 година относно установяването на правила и процедури за въвеждането на експлоатационни ограничения, свързани с шума на летищата на Общността,⁽¹⁾ да се тълкува като включващо правила за максимално допустимите стойности на измереното на земята ниво на шума, които да се спазват при летене над територии, разположени в близост до летище и при превишаването на които на извършителя може да се наложи санкция, като се отчита това, че въздухоплавателните средства са длъжни да следват въздушните линии и да се съобразяват с процедурите за кацане и излитане, установени от други административни органи без да се има предвид спазването на тези максимално допустими стойности на шума?
2. Трябва ли член 2, буква д) и член 4, параграф 4 от същата директива да се тълкуват в смисъл, че „всяко експлоатационно ограничение“ трябва да бъде „базирано на технически характеристики“ или тези разпоредби позволяват други разпоредби относно защитата на околната среда да ограничат достъпа до летищата в зависимост от измереното на земята ниво на шума, което да се спазва при летене над територии, разположени в близост до летище и като се има предвид, че при превишаване на това ниво на извършителя може да се наложи санкция?
3. Трябва ли член 4, параграф 4 от същата директива да се тълкува като забраняващ в допълнение към експлоатационните ограничения, базирани на технически характеристики, които се основават на шума, излъчван от въздухоплавателното средство, да се въвеждат правила относно защитата на околната среда, които определят максимално допустими стойности на измереното на земята ниво на шума, които да се спазват при летене над територии, разположени в близост до летище?

4. Трябва ли член 6, параграф 2 от същата директива да се тълкува като забраняващ правилата да фиксират максимално допустими стойности на измереното на земята ниво на шума, които да се спазват при летен над територии, разположени в близост до летище и при превишаването на които на извършителя може да се наложи санкция, когато тези правила могат да бъдат нарушени от самолети, отговарящи на стандартите от том 1, част II, глава 4 на приложение 16 към Конвенцията за международно гражданско въздухоплаване?

(¹) ОВ L 85, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 8, стр. 219.

Преюдициално запитване, отправено от Oberster Gerichtshof (Австрия) на 8 март 2010 г. — Waltraud Brachner/Pensionsversicherungsanstalt

(Дело C-123/10)

(2010/C 148/21)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Waltraud Brachner

Отговорник: Pensionsversicherungsanstalt

Преюдициални въпроси

1. Член 4 от Директива 79/7/ЕИО (¹) трябва ли да се тълкува в смисъл, че системата за годишно адаптиране на пенсиите (индексирание), предвидена в законодателството относно пенсионното осигуряване, попада в обхвата на забраната за дискриминация в параграф 1 от тази разпоредба?

2. При утвърдителен отговор на първия въпрос:

Член 4 от Директива 79/7/ЕИО трябва ли да се тълкува в смисъл, че не допуска национална разпоредба относно годишното адаптиране на пенсиите, съгласно която за определена група получаващи ниски пенсии лица се предвижда потенциално по-малко увеличение в сравнение с други получаващи пенсия лица, доколкото тази разпоредба

засяга неблагоприятно 25 % получаващи пенсия лица от мъжки пол и 57 % получаващи пенсия лица от женски пол, без да е налице обективна обосновка за това?

3. При утвърдителен отговор на втория въпрос:

Може ли неблагоприятна последица за получаващи пенсия лица от женски пол, произтичаща от годишното увеличение на пенсиите им, да се обоснове с по-ниската пенсионна възраст на тези лица и/или по-дългия период, през който получават пенсия, и/или с обстоятелството, че стандартният размер на предвидения в осигурителното право минимален доход (стандартен размер на компенсиращата добавка) е увеличен несъразмерно, когато разпоредбите относно плащането на предвидения в осигурителното право минимален доход (компенсираща добавка) изискват да се отчетат другите доходи на получаващото пенсия лице и дохода на съпруга му, с който то живее в едно домакинство, докато пенсията на други получаващи пенсия лица се увеличава, без да се отчетат другите доходи на получаващото пенсия лице и доходите на съпруга му?

(¹) Директива 79/7/ЕИО на Съвета от 19 декември 1978 година относно постепенното прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените в сферата на социалното осигуряване (ОВ L 6, 1979 г., стр. 24; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 192)

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal de première instance de Bruxelles (Белгия) на 12 март 2010 г. — Corman SA/Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Дело C-131/10)

(2010/C 148/22)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de première instance de Bruxelles

Страни в главното производство

Жалбоподател: Corman SA

Отговорник: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)